

**UNIVERSITATEA BIOTERRA BUCUREȘTI
CENTRUL DE STUDII BUZAU
FACULTATEA DE DREPT**

Curs Modular :Terapia dependentei modelul « De Hoop »

Tema : Atasamentul dezorganizat

Referat

Autor,
Manolache Ionel
Cosmin

2007-2008

Ce este Atasamentul?

Atasamentul este definit ca fiind relatia afectiionala dintre doua persoane.

Cum este definita tulburarea de atasament?

Tulburarea de atasament apare in conditiile in care o persoana are dificultati in formarea si pastrarea relatiilor de durata.

Cel mai des isi arata lipsa completa a abilitatilor de a interactiona afectiv cu alte persoane. In cele mai multe cazuri nu reusesc sa-si dezvolte constiinta si nu pot capata incredere, din acest motiv nu permit altor persoane apropierea si comunicarea.

Tot raul poate sa provina si de la un abuz psihic si emotional ce se dezvolta in primii ani de viata, daca copilul nu-si formeaza o legatura sentimentala de atasament cu mama sa, va fi imposibil sa creeze legaturi sentimentale cu restul oamenilor.

Copilul lipsit de atasament nu-si gaseste rostul, nu poate gandi si reactiona ca o persoana normala. In partea centrala a lipsei de atasament sta ascunsa **furia si supararea**.

Aceasta furie pune stapanire pe psihic, durerea neinteleasa pune stapanire pe suflet datorita faptului ca s-au simtit singuri si abandonati. Inabilitatea lor de a comunica si lipsa de interactiona face ca tratamentul si educatia sa fie aproape imposibile.

Cauzele Tulburarii Comportamentale

- Expunerea la droguri si alcool, stresul din familie sau sarcinile nedorite afecteaza copilul care este inca in dezvoltare: „*Copii stiu ce gandeste si ce simte mama pe timpul sarcinii.*”
- Cauzele tulburarilor comportamentale sunt de ordin: psihic, emotional, abuz sexual, neglijarea, moartea unuia dintre parinti, boala severa, depresia cronica, mame nepregatite fara priceperi de parinte.
Aceste situatii pot cauza blocarea comportamentului si sa nu-si dezvolte abilitati de incredere, iubire, grija. In cele din urma copilul nu va permite sa fie controlat.

Primii ani de viata !

In primii ani de viata ar trebui sa ne concentram asupra nevoilor copilului iar acestea sa devina o prioritate pentru noi.

Lipsa acestor nevoi se manifesta prin plans si se poate transforma in manie si intr-o mare frica in cazul in care ele nu sunt vazute si satisfacute. Copilul isi mai poate de altfel manifesta nevoile si prin contactul cu ochii, atingerile, zambetul, miscarile.

Increderea pe care copilul o prinde in noi este de folos la dezvoltarea constiintei, care il va ajuta sa aleaga binele si raul, sa inteleaga si sa tina cont de sentimentele altor persoane.

Factori cu risc in copilarie:

Acesti factori se manifesta prin:

- plansul constant;
- contact cu ochii ne semnificativ;
- zambet nereciproci;
- un alaptat de slaba calitate;
- indiferenta cu persoanele din jur;
- abuzul de sine

Caile de tratare a factorilor de risc din copilarie

Copii care detin unul sau mai multi factori de risc, planul de refacere include urmatoarele aspecte:

-alaptatul este posibil, iar in cazul in care copilul este hranit pe cale artificiala cu biberonul acesta trebuie tinut cu mana nu "proptit";

-masarea copilului cate 20 min/zi, imbratisarea , zambetul, contactul cu ochii, cantatul sau cititul se va face cu o voce calda si cu multa dragoste;

-trebuie acordata atentie deosebita hranirii care se va face si ea deasemeni cu multa dragoste , atingeri delicate;

-nu trebuie permisa hranirea sau tinerea in brate de alte persoane.

-nu este admis sa lasam copilul sa planga singur mai mult de 3 minute;

-nu este admisa expunerea copilului la TV in primul an

-raspunderea la nevoile copilului trebuie facuta cu multa atentie si dragoste

-fiecare minut in care investim sentimente si ne aratam dragostea , grija si zambim in ochii copilului , este echivalentul la o ora in minus de durere atunci cand va creste.

Urmatorii ani de viata..

In urmatorii ani de viata trebuie sa ne concentram asupra dezvoltarii conceptelor, „NU” si acceptarea limitelor.

Un parinte afectiv marcheaza limitele spunand NU, dar totodata si explicand de ce sunt puse aceste limite.

Copilul cu o constiinta adecvata si dezvoltata , vede in ochii parintelui cand depasesc aceste limite si incetand acest lucru observa satisfactia acestora. Asa copilul isi poate da seama de aceste limite si totodata sa le si invete.

De asemenea ne confruntam si cu cazuri in care, copilului ii este imposibil sa vada si sa accepte aceste limite , ramanand blocati la modul „nu vreau”, incalcand orice regula impusa de parinti. Greseala pe care o fac parintii este ca incerca sa schimbe lumea pentru ei, si le este mai usor sa-i ignore decat sa-i corecteze. De aici se ajunge la manipularea parintilor care ajung sa se simta slabi in fata copilului.

Pregatirea de baza ce trebuie invatata pana la 18 ani

- sa vina cand este chemat de prima data
- sa se duca in camera sau unde este trimis
- nu ramane nu
- sa stea unde este pus sa stea

Tulburarea de Atasament

Perspectiva parintilor

Parintii simt o mare durere avand un copil care le respinge dragostea. Acestia se simt nepregatiti si vinovati.

Acest copii care cu un asemenea comportament au suferit prea devreme un abuz sau au fost neglijati. Sentimentul de vinovatie si de rusine pune stapanire pe parinti cand vad comportamentul urat al copilului cu alti copii sau animale, nerespectarea legii, distrugerea lucrurilor din jurul lui si foarte dureros si distrugator cu el insusi.

Din acest motiv comunitatea incearca sa caute un vinovat, nu sa rezolve problema. Este vital sa lasam sentimentul de vinovatie si rusine si sa incercam sa cautam o rezolvare a problemelor, o vindecare care este posibila.

Parintii isi construiesc si stabilesc un vis de a avea o relatie normala, sanatoasa, iubitoare cu copilul, dar dezamagirea, durerea si deziluzia poate pune capat acestui vis. Cu siguranta va merita efortul de aduce acest vis inapoi, pentru a avea un copil de care sa avem grija, pe care sa-l invatam si sa-l intelegem.

Un copil care a trait fara dragoste de-a lungul anilor pentru ca a respins-o, are o capacitate de a iubi mai mare, decat a unui copil caruia nu i-a lipsit niciodata.

Cum vede un parinte: Anticiparea semnelor

Poti vedea comportamentul inacceptabil al copilului tau in unu sau doua moduri:
Semne de avertizare sau amenintare

Daca consideri acest comportament o amenintare poti fi in pericol atat tu cat si familia ta. Daca incepi sa-ti vezi propriul copil ca pe un dujman, acesta poate chiar sa devina unul.

Odata cu atacurile care or sa vina asupra ta, asupra caminului, asupra posesiei tale, o sa vina si mania cu care copilul se va hrani. Fiind avertizat prin comportamentul inacceptabil al copilului poti lua decizii si sa faci lucruri pozitive in viata copilului. Comportamentul copilului tau va fi influentat de felul in care vei proceda si vei reactiona.

Trebuie sa crezi in adincul sufletului tau ca ai un copil iubitor, bun care are nevoie de ajutorul tau. Actionand cu bune perspective putem schimba comportamentul copilului, transformandu-l intr-un copil cu o conduita dezvoltata.

Perspectiva copilului

Sa putem intelege ce simte un copil care nu se poate adapta trebuie mai intai sa-i intelegem perspectiva.

Imaginandu-ne ca suntem un copil care trebuie sa treaca peste un lac inghetat ca sa ajunga acasa si dintr-o data inexplicabil gheata se sparge. Socat si infigurat in intuneric nu gasim curaj sa strigam ajutor. Singur, neajutorat, ingrozit, lupti sa ajungi la suprafata. Vazand primejdia decizi sa te intorci de unde ai plecat si sa ramai acolo. Trecand saptamani observi cum altii traverseaza lacul si ideea ta este clara: gheata te uraste si daca incerci sa mai treci peste ea te va omori. Dar membrii familiei tale, curajosi, incep in cautarea ta pentru a te aduce acasa. Te ajuta sa treci peste lacul de gheata,

incurajandu-te, dar tu crezi ca vei muri, tipand de frica incercand sa indepartezi celalalte persoane.

Familia se lupta pentru viata ta stiind ca ai nevoie de dragoste, iubire si caldura caminului. Impotriva vointei tale te imping spre gheata spre casa, stiind ca asta este sansa ta;trebuie doar sa ai incredere. Multi copii au caderi si se simt sperciati ca pe un lac inghetat fara nici o sursa de a se salva.